

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/8/2016
Identifikačné číslo spisu: 4412010455
Dátum vydania rozhodnutia: 08.06.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:4412010455.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí 8. júna 2016 v Bratislave v trestnej veci obvineného G. L. a spol., pre zločin hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 3T 144/2012, o dovolaní, ktoré podal obvinený G. L. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ladislava Magyerku, advokáta v Nových Zámkoch, proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 29. júla 2014, sp. zn. 1To 25/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného G. L. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 15. januára 2014, sp. zn. 3T 144/2012, boli obvinení G. L. a R. L. uznaní za vinných zo spáchania zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, § 138 písm. a/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa dopustili na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa v mesiaci august 2010, na viacerých miestach v meste Nové Zámky, opakovane, osobne a aj telefonicky, pod hrozbou násilia nútili poškodeného G. R., aby im poskytol finančné plnenie vo výške 5 000 Eur za služby, ktoré mu za takéto plnenie proti jeho vôli vnucovali a tieto len predstierali, pričom mali spočívať v údajnom poskytovaní ochrany podniku herňa A. v U., na ulici G. č. XX, ktorý prevádzkuje poškodený a toto ich konanie vyvrcholilo dňa 10. decembra 2010, kedy na parkovisku pred budovou SPP v Nových Zámkoch obvinený G. L. v prítomnosti R. L. po predchádzajúcej slovnej roztržke medzi ním a poškodeným vytiahol zo svojho auta značky Hummer bielej farby krátku guľovú zbraň CZ nezisteného čísla a namieril ju na osobné motorové vozidlo značky Honda CRV, ktoré používa poškodený G. R., pričom sa mu verbálne vyhrážal, že mu toto vozidlo rozstrieľa s tým, že na zvýraznenie svojich vyhrážok mu pohrozil, že ak do najbližšieho piatku nezaplatí sumu 5 000 Eur, tak ho „vlastnoručne zakope“ a následne po tejto udalosti ho obvinený R. L. neustále telefonicky kontaktoval a opakovane ho urgoval a žiadal vyplatenie požadovanej finančnej čiastky.

Za to súd uložil obvinenému G. L. podľa § 190 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 3 písm. d/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obvinenému G. L. výkon trestu odložil s probačným dohľadom a určil skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Zároveň podľa § 51 ods. 3 písm. c/ Trestného zákona uložil obvinenému L. zákaz stretávať sa s R. L. a podľa § 51 ods. 4 Trestného zákona mu uložil príkaz podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu; napokon mu uložil podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

Obvinenému R. L. podľa § 190 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona uložil súd súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obvinenému R. L. výkon trestu odložil s probačným dohľadom a určil skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky.

Zároveň podľa § 51 ods. 3 písm. c/ Trestného zákona obvinenému R. L. uložil zákaz činnosti stretávať sa s osobami, ktoré majú na neho negatívny vplyv, ktorí boli spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestných činoch, podľa § 51 ods. 3 písm. d/ Trestného zákona zákaz vstupu na vyhradené miesta a priestory, na ktorých sa trestný čin spáchal a podľa § 51 ods. 4 Trestného zákona mu uložil príkaz podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Napokon podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona obvinenému uložil povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uloženom rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo 17. januára 2013, sp. zn. 3T 26/2012, ako aj všetky rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na tento výrok, pokiaľ zrušením stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podali obvinení G. L. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ladislava Magyerku, advokáta v Nových Zámkoch, a R. L. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Libora Hetmera, advokáta v Nových Zámkoch, v zákonnej lehote odvolanie smerujúce do výroku o vine a treste; v zákonnej lehote podala odvolanie smerujúce do výroku o treste oboch obvinených aj prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Zámky.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 29. júla 2014, sp. zn. 1To 25/2014, postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku, zrušil rozsudok vo výroku o treste oboch obvinených G. L. a R. L. a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil obvinenému G. L. podľa § 190 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia; obvinenému R. L. podľa § 190 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obvinenému R. L. rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo 17. januára 2013, sp. zn. 3T 26/2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na tento výrok, pokiaľ zrušením stratili podklad.

Napokon postupom podľa § 319 Trestného poriadku odvolania obvinených G. L. a R. L. ako nedôvodné zamietol.

Proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 29. júla 2014, sp. zn. 1To 25/2014, podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Libora Hetmera, advokáta v Nových Zámkoch, dovolanie obvinený R. L.. Dovolanie podal z dôvodu dovolania uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 2. decembra 2015, sp. zn. 3 Tdo 14/2015, postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného R. L. odmietol.

Proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 29. júla 2014, sp. zn. 1To 25/2014, podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Ladislava Magyerku, advokáta v Nových Zámkoch, dovolanie aj obvinený G. L.. Dovolanie podal z dôvodu dovolania uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil porušenie zákona podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, aby napadnutý rozsudok podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil a prikázal Krajskému súdu v Nitre postupom podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V dôvodoch dovolania vyslovil presvedčenie, že konajúce súdy nemali preukázané spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a uznali ho za vinného iba na základe jediného dôkazu a to výpovede poškodeného. Osobu poškodeného označil za osobu so závadnou a pochybnou trestnou minulosťou a jeho výpoveď za nevierohodnú a klamlivú. Vo veci nebol zistený skutkový stav veci tak, aby neboli o ňom dôvodné pochybnosti. Orgány činné v trestnom konaní sa obmedzili iba na zaobstaranie tohto jediného dôkazu a nesnažili sa zabezpečiť žiadny dôkaz vyznievajúci v jeho prospech. Neboli rešpektované základné zásady trestného konania a teda dokazovanie nebolo vykonané v súlade so zákonom.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila prokurátorka poverená výkonom funkcie okresnej prokurátorky Mgr. G. Q. a navrhla postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného odmietnuť. Uviedla, že nie je naplnený dovolateľom uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. Dovolateľ namieta nesprávne zistený skutkový stav, avšak dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy I. a II. stupňa. Zdôraznila, že v predmetnej trestnej veci podal dovolanie aj spoluobvinený R. L., pričom v dovolaní jeho obhajca konštatoval, že rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku) a za splnenia podmienky, že obvinený využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku); dospel však k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto trestnej veci v konaní vedenom o dovolaní obvineného R. L. (3 Tdo 14/2015) vo svojom rozhodnutí zdôraznil, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov. Predstavuje výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a

právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Dovolenie nie je určené k revízií skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa a dovolací súd nemôže tieto zistenia meniť, ani dopĺňať. Z vyššie citovaného ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku je zrejmé, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne alebo neúplné skutkové zistenia. Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu obvinený namietal správnosť skutkových zistení, pretože podľa jeho názoru skutkové zistenia nezodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania, nebol vykonaný dôkaz, na základe ktorého by bolo možné ustáliť jeho vinu, spochybňoval vieryhodnosť výpovede poškodeného.

Z uvedeného je zrejmé, že obvinený namieta rozsah vykonaného dokazovania a spôsob jeho hodnotenia, čo dovolaním napadnúť nemôže. Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolenie obvineného G. L. teda jednoznačne smeruje ku skutkovým zisteniam, ktorá okolnosť nemôže zakladať dovolací dôvod.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.